

Związki bez cenzury

W Polsce bardzo trudno przebić się w mediach z pozytywną informacją, a jeśli chodzi o związki zawodowe to stawia się je w negatywnym świetle. Najlepiej widać to, gdy są protesty i strajki. Rusza wtedy antyzwiązkowa machina na zasadzie, kto bardziej przyłoży związkowcom i nie ważne, czy informacje oparte są na faktach i rzetelnych danych, bo przecież nie o to chodzi. Związkowiec to „oszołom” i tak go trzeba przedstawić.

Tymczasem w całej Europie ruch związkowy jest istotną częścią polityki społecznej i stoi na straży interesów pracowników. Dobitnie o tym świadczy 3 mln ludzi na ulicach Paryża przeciwko zwiększeniu wieku emerytalnego o dwa lata (do 62 lat). Naszym rządzącym „marzy się praca” do 67 roku życia i wcale im się nie dziwi, jeżeli ich działalność można nazwać pracą. Ale niech zapomną o zmianie ustawy emerytalnej dla pracowników najemnych, bo szybko przekonają się o sile związków zawodowych także w Polsce. Warto jednak wiedzieć, że związki zawodowe to

nie tylko protesty, ale i merytoryczna praca. W sejmie jest obywatelski projekt ustawy emerytalnej przygotowany przez OPZZ i poparty kilkaset tysiącami podpisów obywateli Polski. Mówi on o prawie do emerytury po przepracowaniu 35 lat (kobiety), 40 lat (mężczyźni). Jest to prawo! A nie przymus! Bo jeżeli ktoś ma dobre warunki pracy i zdrowie, to nikt mu pracować nie broni. Jest to także rola i wyzwanie dla pracodawców, aby takie warunki dla swoich pracowników stwarzać i nie będzie wtedy problemu z wcześniejszym odchodzeniem na emeryturę. Kiedy będziemy analizować przyczyny zjawisk społecznych, a nie ich skutki szybciej dojdziemy do porozumienia i efektywnych rozwiązań na linii rząd, sejm, obywatele, związki.

Pamiętajmy, że w Polskiej Konstytucji jest zapis o społecznej gospodarce rynkowej i nie wolno tego faktu lekceważyć.

Wacław Czerkawski

(www.silesia24.com.pl – społeczeństwo)

Nasza organizacja hołduje wartościom humanistycznym. Za główną wartość w polityce uznajemy zasadę solidaryzmu społecznego. W oparciu o nią dążymy do nowego zdefiniowania zasad polityki społecznej państwa. Chcemy promować równość społeczną, która daje każdemu prawo i możliwość uczestniczenia w głównym nurcie działań społecznych. Natomiast zdecydowanie przeciwstawiamy się nierówności, którą rozumiemy,

Opowiadamy się za gospodarką społeczną

jako społeczne wykluczenie. Naszym celem jest przeciwdziałanie temu zjawisku.

Mamy świadomość, że podstawowym czynnikiem równości społecznej jest powszechny i realny dostęp do pracy. Równie

Z programu ZZG Polsce (2)

istotnym warunkiem socjalnej stabilizacji jest kształtowanie mądrych stosunków pracy. Przede wszystkim chodzi o możliwość wpływu pracowników na decyzje ich dotyczące. Dlatego opowiadamy się za

gospodarką społeczną, opierającą się na równości i współodpowiedzialności wszystkich stron procesu produkcyjnego. Niezmiennym prawem w dobrze funkcjonującej polityce społecznej jest prymat celów indywidualnych i społecznych nad kapitałem. Będziemy tego prawa bronić. Bliska jest nam także koncepcja społeczeństwa uczestniczącego opartego na solidarności i wzajemnym poszanowaniu wartości.

Związki zawodowe a pracodawcy

Znany polski socjolog prof. Juliusz Gardawski uważa, że polscy pracodawcy nie doceniają związków zawodowych wbrew praktyce swoich zachodnich kolegów oraz wbrew faktom ekonomicznym.

Prof. Juliusz Gardawski - kierownik Katedry Socjologii Ekonomicznej Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie od lat prowadzi badania nt. związków zawodowych i często zabiera głos w dyskusji nad ich kształtem i rolą. W jednym z wywiadów na łamach gazeta.praca.pl zawarł kilka mądrych spostrzeżeń, o których niektórzy pracodawcy zapomnieli, a i liberalny rząd Tuska traktuje tak, jakby nie istniały. Otóż prof. Gardawski uważa, że praca to nie tylko towar i trzeba kierować się jedynie zasadami podaży i popytu. Dla profesora pracownicy to nie mówiące narzędzia, a związki powstały właśnie po to, by chronić pracowników przed wyzyskiem. Choć wydaje się to oczywiste, to jednak 2010 rok pokazuje, jak bardzo cofnęliśmy się w pojmowaniu pracy, jej godności i wartości. Szczególnie dzięki kapitalizm, jaki zagościł u nas na zaproszenie wielu biznesmenów i polityków władzy spustoszył nasze myślenie i skrzywił wiele podstawowych praw, nie tylko pracowniczych, ale i ludzkich. Stąd głos wybitnego socjologa jest ważnym

argumentem w debacie nad kształtem polskich związków zawodowych. Jak przytacza prof. Gardawski: amerykańskie studia prowadzone na Harvardzie pokazują, że związki zawodowe mogą wspomagać przepływ rzetelnej informacji o trudnościach w przedsiębiorstwach. Gdy pracodawca stara się

uzyskać odpowiednie informacje od pracowników, ci nie będą o niektórych rzeczach mówili, będą się obawiali krytykowania swych bezpośrednich przełożonych itd. Natomiast związki zawodowe mające pewien zakres niezależności,

łatwiej dotrą do tych informacji i mogą je przekazać zarządowi. - Znam pracodawców, co prawda zagranicznych, którzy godzą się na powstanie w ich firmie związków, czasami sami zachęcają pracowników, aby je zakładali. Nie dlatego, żeby mieć nad nimi kontrolę, ale aby mieć partnera do rozmowy i ewentualne spory rozwiązywać na drodze pokojowej. Niestety, nigdy nie słyszałem, żeby zachęcali do tego nasi przedsiębiorcy - czytamy słowa prof. Gardawskiego na łamach gazeta.praca.pl. W jego opinii z jednej strony sądzi się, iż to właśnie rozbudowane, silne, masowe związki utrudniają rozwój gospodarczy, a z drugiej - statystyki ukazują obraz przeciwny. W wielu krajach o silnych, wpływowych związkach - PKB na głowę jest wielokrotnie wyższy niż w krajach o słabych, marginalizowanych związkach zawodowych.

Wciąż trzeba nam uświadomić, że związkowiec to nie wróg pracodawcy, ale wartościowy przedstawiciel załogi, dzięki któremu w zakładzie będą lepsze efekty pracy.

Jarosław Rudzki

